

Motivele și principalele argumente

Primul motiv de recurs se întemeiază pe denaturare. Acest motiv este compus din trei aspecte și privește punctele 36, 39, 43-56, 62 și 63 din hotărârea atacată.

Prin intermediul primului aspect, Comisia susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept în interpretarea anunțului de concurs. La punctele 36, 45 și 47-56 din hotărârea atacată, acesta a considerat în mod eronat, pe de o parte, că adjectivul „complet” folosit în expresia „formare juridică completă”, care figurează în anunțul de concurs, nu se referea la conținutul diplomei cerute, și, pe de altă parte, că cuvântul „corespunzător”, cuprins în expresia „o diplomă minimum de licență”, nu se referea la diplomă, ci la formare. În plus, Comisia consideră că interpretarea contextuală și teleologică nu susține cu nimic concluziile Tribunalului, întrucât interpretarea condițiilor de participare la un concurs trebuie să se facă în lumina descrierii sarcinilor posturilor care trebuie ocupate, care erau, potrivit anexei I la anunțul de concurs, atribuții de traducere care trebuie îndeplinite de „juriști cu o diplomă de studii”.

Prin intermediul celui de al doilea aspect, Comisia invocă o eroare de drept în interpretarea articolului 5 alineatul (3) litera (c) punctul (i) din statut la punctele 46-49 și 52-53 din hotărârea atacată. Comisia consideră că această dispoziție din statut nu are nicio relevanță pentru procedurile de recrutare și, în special, nu se opune ca o administrație, la stabilirea cuprinsului unui anunț de concurs, să prevadă condiții de participare mai severe decât criteriile prevăzute în această dispoziție. Contrar, celor prevăzute de Tribunal, un anunț de concurs nu poate fi interpretat în lumina acestei dispoziții statutare.

Prin intermediul celui de al treilea aspect, Comisia invocă o denaturare a conținutului masterului cu finalitate profesională de la Universit  de Poitiers și a actului de candidatură a reclamantului în primă instanță. Comisia consideră că reiese în mod vădit din aceste două elemente de probă că reclamantul nu dispunea de o diplomă care să confirme un master 2 de 5 ani de studii, impuși de anunțul de concurs. Prin urmare, constatările Tribunalului de la punctele 39, 43, 44 și 52-54 din hotărârea atacată sunt eronate.

Al doilea motiv de recurs se întemeiază pe o eroare de drept în interpretarea normelor care reglementează delimitarea atribuțiilor unei comisii de evaluare din cadrul unui concurs la verificarea existenței diplomei unui candidat. Acest al doilea motiv, care privește punctele 37, 52 și 54-56 din hotărârea atacată, urmărește să conteste raționamentul Tribunalului potrivit căruia comisia de evaluare trebuia să accepte diploma reclamantului din primă instanță numai pe baza dispozițiilor naționale privind eliberarea diplomei.

Al treilea motiv de recurs, care privește punctele 39, 44, 47, 48, 52 și 57-61 din hotărârea atacată, se întemeiază pe încălcarea obligației de motivare, întrucât Tribunalul nu a indicat în mod suficient în temeiul căror elemente din dosar ar fi dispus de o diplomă care să îi permită să respecte condiția impusă de anunțul de concurs. În plus, Tribunalul s-ar contrazice întrucât, afirmând că formarea juridică completă și diploma care atestă un ciclu complet de studii universitare erau două concluzii diferite, a constatat existența diplomei, fără a indica ce element poate dovedi existența unei formări juridice complete. În sfârșit, Tribunalul nu a explicat suficient motivul pentru care, în Hotărârea pronunțată în cauza T-420/13, care are autoritate de lucru judecat, diploma reclamantului a fost refuzată într-o procedură de atribuire a unui contract de traducere „freelance” pentru administrația Curții de Justiție, deși această diplomă ar fi justificat în prezent ca reclamantul să poată fi numit jurist-lingvist de carieră în serviciile de traducere ale Curții.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Okrazhen sad – Blagoevgrad (Bulgaria) la 16 ianuarie 2018 – Brian Andrew Kerr/ Pavlo Postnov, Natalia Postnova

(Cauza C-25/18)

(2018/C 112/28)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Okrazhen sad – Blagoevgrad

Părțile din procedura principală

Reclamant: Brian Andrew Kerr

Pârâți: Pavlo Postnov, Natalia Postnova

Întrebările preliminare

- 1) Hotărârile unei entități juridice fără personalitate juridică, care iau naștere prin lege în considerarea particularității dreptului deținut, adoptate cu votul majorității membrilor, dar obligatorii pentru toți membrii, inclusiv pentru cei care nu le-au votat, constituie temeiul unei „obligații în materie contractuală” pentru stabilirea competenței internaționale potrivit articolului 7 punctul 1 litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 ⁽¹⁾?
- 2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare: Trebuie aplicate unor astfel de hotărâri normele privind stabilirea legislației aplicabile unor raporturi contractuale prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 593/2008 ⁽²⁾ al Parlamentului European și al Consiliului din 17 iunie 2008 privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale (Roma I)?
- 3) În cazul unui răspuns negativ la primele două întrebări: Trebuie aplicate unor astfel de hotărâri dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 864/2007 ⁽³⁾ al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 privind legea aplicabilă obligațiilor necontractuale (Roma II) și care dintre temeiurile creanțelor necontractuale menționate în regulamentul prezintă relevanță în speță?
- 4) În cazul unui răspuns afirmativ la prima sau la a doua întrebare: Hotărârile entităților fără personalitate juridică privind cheltuielile pentru întreținerea clădirii trebuie considerate un „contract de prestări servicii” în sensul articolului 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 593/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 iunie 2008 privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale (Roma I) sau „contracte privind un drept real imobiliar sau privind dreptul de locațiune asupra unui imobil”, în sensul articolului 4 alineatul (1) litera (c) din acest regulamentul?

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO 2012, L 351, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 593/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 iunie 2008 privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale (Roma I) (JO 2008, L 177, p. 6).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 864/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 privind legea aplicabilă obligațiilor necontractuale (Roma II) (JO 2007, L 199, p. 40).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour du travail de Liège (Belgia) la 18 ianuarie 2018 – V/
Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants, Securex Integrity ASBL**

(Cauza C-33/18)

(2018/C 112/29)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour du travail de Liège

Părțile din procedura principală

Reclamant: V

Pârâte: Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants, Securex Integrity ASBL